ARREST VAN HET HOF (Derde kamer)
20 maart 1986 *

In zaak 8/85,

E. Bevere, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door E. Arendt, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te diens kantore, rue Philippe-II 34 B,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van een besluit van de directeur Algemeen beheer van 31 januari 1984 betreffende de inkoop van pensioenrechten als voorzien in artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het statuut,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: U. Everling, kamerpresident, Y. Galmot en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: D. Louterman, administrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 27 februari 1986,

het navolgende

* Procestaal: Frans.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 16 januari 1985, heeft E. Bevere, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, beroep ingesteld tot nietigverklaring van een besluit van 31 januari 1984 betreffende de berekening van de hem krachtens artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het statuut aangerekende pensioenjaren.

2 Verzoeker is op 1 december 1971 bij de Commissie in dienst getreden als tijdelijk functionaris in de rang A 3. Met ingang van 1 oktober 1974 werd hij in dezelfde rang aangesteld als ambtenaar op proef en per 1 juli 1975 als ambtenaar in vaste dienst. In 1982 verzocht hij overeenkomstig artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het statuut om overschrijving naar de Gemeenschappen van de actuariële tegenwaarde van de pensioenrechten die hij vóór zijn indiensttreding bij de Commissie op grond van zijn beroepswerkzaamheden in Italië had opgebouwd bij het INPS te Milaan. Dat bedrag is vervolgens inderdaad bij de Commissie binnengekomen.

3 Artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het statuut bepaalt voor het geval dat een ambtenaar van deze mogelijkheid gebruik maakt:

„In dat geval bepaalt de instelling waarbij de ambtenaar werkzaam is, met inachtneming van de rang waarin deze in vaste dienst is aangesteld, het aantal pensioenjaren dat zij volgens haar eigen regeling aanrekent uit hoofde van de vroegere diensttijd op basis van het bedrag van de actuariële tegenwaarde..."

De door de Commissie vastgestelde algemene uitvoeringsregeling van artikel 11, lid 2, bepaalt in artikel 3, dat pensioenjaren worden aangerekend uit hoofde van het tijdvak vóór de indiensttreding bij de Gemeenschappen van een ambtenaar die in vaste dienst is benoemd, en dat het aantal aan te rekenen pensioenjaren wordt

berekend op grond van het overgeschreven bedrag volgens een in het derde lid van artikel 3 aangegeven formule. Deze formule bevat in de deler met name het „jaarlijkse basissalaris (S) dat overeenkomt met de rang waarin de betrokkene in vaste dienst is benoemd".

4 Bij nota van 31 januari 1984 deelde de directeur Algemeen beheer van de Commissie verzoeker mee, dat overeenkomstig de hem in 1982 toegezonden voorlopige berekening het aantal pensioenjaren dat hem uit hoofde van eerdere tijdvakken werd aangerekend op basis van het overgemaakte bedrag en gelet op zijn rang bij aanstelling in vaste dienst, was vastgesteld op vier jaar, elf maanden en vier dagen.

5 Met het onderhavige beroep wil verzoeker bereiken, dat de aan te rekenen pensioenjaren worden berekend niet vanaf de datum van aanstelling in vaste dienst, doch vanaf de datum van aanwerving, dat wil zeggen de datum waarop hij als tijdelijk functionaris bij de Commissie in dienst trad, hetgeen in zijn geval zou leiden tot drie extra pensioenjaren.

6 De Commissie betoogt, dat het beroep niet ontvankelijk is op grond dat de beroepstermijn van artikel 91, lid 2, van het statuut niet in acht is genomen. Daar het voor verzoeker bezwarende besluit in de zin van artikel 90, lid 2, van het statuut de mededeling van 31 januari 1984 is, zou zijn „verzoek" van 21 februari 1984 tot wijziging daarvan een klacht zijn in de zin van laatstgenoemde bepaling. Met de stilzwijgende afwijzing daarvan zou de beroepstermijn zijn ingegaan.

7 Volgens verzoeker stuit deze exceptie van niet-ontvankelijkheid af op de onduidelijke opstelling van de Commissie. De mededeling van 31 januari 1984 zou naar vorm noch naar inhoud een besluit zijn geweest. Daarom ook had hij uitdrukkelijk een „verzoek in de zin van artikel 90, lid 1" — en geen klacht — ingediend om wijziging van de berekening te vragen. Toen hij ondanks een rappel van 9 juli 1984 geen antwoord op dit verzoek ontving, had hij op 5 september 1984 een „klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het statuut" ingediend. Eerst bij brief van 16 oktober 1984 zou de Commissie hem hebben meegedeeld, dat reeds het eerste verzoek als een „klacht" was te beschouwen, en dat deze was afgewezen.

8 Het Hof is van oordeel, dat de zaak, gezien de omstandigheden ervan, eerst ten gronde moet worden onderzocht.

9 Verzoeker acht het willlekeurig en discriminerend om, zoals de Commissie doet, bij de berekening van de pensioenjaren uit te gaan van de datum van aanstelling in vaste dienst. De referentiedatum zou steeds de datum van indiensttreding bij de Gemeenschappen moeten zijn. Alleen door die datum in aanmerking te nemen, zou men kunnen voorkomen dat iemand die vóór zijn aanstelling als ambtenaar de Gemeenschap als tijdelijk functionaris heeft gediend, als gevolg van de ontwikkeling van het basissalaris tussen zijn aanwerving als tijdelijk functionaris en zijn aanstelling in vaste dienst wordt gediscrimineerd ten opzichte van degene die meteen als ambtenaar is aangeworven.

10 De Commissie erkent, dat bij de door haar toegepaste berekeningsmethode het aantal aan te rekenen pensioenjaren kan verschillen naar gelang van het tijdstip waarop iemand die eerst tijdelijk functionaris was, als ambtenaar in vaste dienst is aangesteld. In verband met de uiteenlopende regelingen die voor ambtenaren en tijdelijke functionarissen gelden, zouden echter dergelijke verschillen in behandeling, die door artikel 11, lid 2, van bijlage VIII en de algemene uitvoeringsregeling van dit artikel worden gedekt, niet discriminerend zijn.

11 Dienaangaande moet worden vastgesteld, dat in artikel 11, lid 2, eerste alinea, van bijlage VIII bij het statuut het tijdstip waarop de ambtenaar het in deze bepaling bedoelde bedrag naar de Gemeenschappen kan doen overschrijven ter verkrijging van extra pensioenjaren voor zijn ouderdomspensioen, is bepaald op het tijdstip van „zijn aanstelling in vaste dienst". Volgens de tweede alinea van hetzelfde lid moet bij de betrokken berekening worden uitgegaan van de „rang waarin [hij] in vaste dienst is aangesteld", dat wil zeggen de rang die hem bij zijn benoeming in vaste dienst is toegekend. Voor de in deze alinea bedoelde berekening is dus het basissalaris op die datum bepalend.

12 Het feit dat zich dientengevolge verschillen in behandeling kunnen voordoen tussen twee personen die gelijktijdig en in dezelfde rang bij de Gemeenschap in dienst zijn getreden, doch de een eerst als tijdelijk functionaris en de ander meteen als

ambtenaar, is geen reden om artikel 11, lid 2, anders uit te leggen. Gezien de verschillen met betrekking tot statutaire waarborgen en sociale voordelen — inzonderheid het recht op ouderdomspensioen — tussen ambtenaren en tijdelijke functionarissen die onder de Regeling andere personeelsleden vallen, is de positie van beide groepen van personen niet vergelijkbaar. Daar komt bij, zoals de Commissie heeft opgemerkt, dat het in aanmerking nemen van de datum van aanstelling in vaste dienst voor de betrokken ambtenaren tot gunstiger resultaten leidt dan de door verzoeker voorgestelde oplossing in al die gevallen waarin het basissalaris bij de aanwerving als tijdelijk functionaris hoger was dan bij de latere aanstelling in vaste dienst.

13 Ter terechtzitting heeft de Commissie er voorts op gewezen, dat zij de betrokken berekening op de datum van indiensttreding maakt wanneer het tijdelijke functionarissen betreft, die in die hoedanigheid pensioenrechten hebben verkregen krachtens artikel 39 van de Regeling andere personeelsleden. Te dien aanzien behoeft slechts te worden vastgesteld, dat artikel 40 van de Regeling andere personeelsleden, dat de positie regelt van tijdelijke functionarissen die tot ambtenaar worden benoemd, geen invloed heeft op de berekening die op grond van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het statuut moet worden verricht.

14 Uit het vorenstaande volgt, dat de middelen ontleend aan schending van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het statuut en van het non-discriminatiebeginsel, ongegrond zijn.

15 Mitsdien moet het beroep worden verworpen zonder dat de ontvankelijkheid behoeft te worden onderzocht.

Kosten

16 Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens artikel 70 van dit Reglement blijven echter de kosten door de Instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden van de Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

rechtdoende:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

Everling Galmot Kakouris

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 20 maart 1986.

De griffier
P. Heim

De president van de Derde kamer
U. Everling